

Ode an die Freude (Lofdicht aan de vreugde)

(Europahymne)

Geschiedenis van het Europese volkslied

Bij talrijke Europese gelegenheden klinkt de muziek „Ode aan de Vreugde“ uit het vierde deel van de negende Symfonie van Beethoven.

Het Europese volkslied staat symbool voor het gevoel van saamhorigheid van alle Europeanen, en het is een oproep aan de mensen om zich met vreugde te verenigen, hindernissen te overwinnen en om elkaar te steunen.

Het Europese volkslied is er echter alleen in een instrumentale versie
- Dat wil zeggen, het heeft geen tekst!

Hoe is het Europese volkslied ontstaan

1786: Friedrich Schiller publiceerde de „Ode aan de Vreugde“.

1792: Ludwig van Beethoven vindt het gedicht van Schiller erg mooi, maar pas in 1823 verwezenlijkt hij het voornemen, bij deze tekst een muzikaal werk schrijven.

1824: De première van De Negende Symfonie vindt op 7 mei 1824 in Wenen plaats.

1972: De Raad van Europa in Straatsburg kiest in januari voor een Europees volkslied. De keuze valt op de muziek „Ode an die Freude“ (Lofdicht aan de vreugde) uit het laatste deel van de Negende Symfonie van Beethoven.

1986: De Europese Gemeenschap voert op 21 april 1986 gemeenschappelijke symbolen in. De blauwe vlag met een gouden cirkel van sterren en de Beethoven-hymne zijn in een zeer korte tijd de herkenningstekens van de Europese gemeenschap.

Eerste vers

Vrijheid grote godenvonk en
Dochter uit Elysiön
Wij betreden vurigdröken
Hemelse uw heiligdom
Töverdraden zullen binden
Wat de conventie had gekliefd
Geuzen worden prinsenvrinden
Waar je brede vleugel wiegt

Tweede vers

Tirannieën te verderven
Voor de booswicht edelmoed
Hoop tot op het bed van sterven
Van het hoogste Hof tegoed
Ook de doden zullen leven
Broeders drinkt en wees akkoord
Alle zondaars te vergeven
En de hel gaat overboord.

Muziek: Ludwig van Beethoven (1770-1827)

© Aduis